

prima instanță: N. Rusu

(Judecătoria Hîncești)

instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.2rac-243/17

ÎNCHEIERE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii : Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Instituția Medico Sanitară Publică Spitalul raional Hîncești,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere
limitată „Unident-As” împotriva Instituției Medico Sanitare Publice Spitalul
raional Hîncești cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, prin care
a fost admis apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Unident-
As” și casată parțial hotărârea Judecătoria Hîncești din 06 mai 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 22 ianuarie 2016, SRL „Unident-As” a depus o cerere de chemare
în judecată împotriva Instituției Medico Sanitară Publică Spitalul raional Hîncești
cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 21 iulie 2014 a încheiat cu
pârâtul contractul de achiziționare a bunurilor cu nr. 02/4390/14, prin care
reclamantul se obliga să înstrăineze bunuri, iar pârâtul să preia bunurile
achiziționate și să achite în termen contravaloarea acestora. La 22 septembrie 2014
reclamantul a predat conform facturii fiscale seria DV 5765861 bunuri în sumă de
143176,70 lei, iar pârâtul le-a preluat, aplicând semnătura și ștampila pe factură.

Conform pct. 3.4 al contractului încheiat, pârâtul urma să achite în termen de
30 de zile după livrare bunurile, adică până la data de 23 octombrie 2014, însă
contrar obligațiilor contractuale asumate, pârâtul nu a achitat în termen suma
datorată.

La data de 27 aprilie 2014 a remis în adresa pârâtului o pretenție, prin care a
somat pârâtul despre necesitatea remedierii încălcării prevederilor contractuale prin
achitarea sumei de 143176,70 lei, în termen de 10 zile. Pârâtul a recepționat
pretenția la 30 aprilie 2015, însă până la înaintarea acțiunii în instanță nu a achitat
datoria restantă în sumă de 6000 lei.

Contractul încheiat la punctul 8.9 prevede, că în cazul neachitării în termen a
mărfurilor achiziționate, cumpărătorul se obligă să achite o penalitate în valoare de

0,1% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 5% din suma totală a contractului. Astfel, pârâtul urmează să achite 1080 lei cu titlu de penalitate și 6033,66 lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru 454 zile de întârziere a executării obligațiilor contractuale.

Prin urmare, solicită SRL „Unident-As” încasarea de la Instituția Medico Sanitară Publică Spitalul raional Hîncești a sumei de 13113,66 lei ce constituie suma de 6000 lei cu titlu de datorie, penalitatea în sumă de 1080 lei și dobânda de întârziere în valoare de 6033,66 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești din 06 mai 2016 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a SRL „Unident-As” împotriva IMSP Spitalului raional Hîncești privind încasarea datoriei.

La data de 06 iunie 2015, SRL „Unident-As” a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar ulterior, a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe respingerii pretențiilor cu privire la încasarea dobânzii și penalității de întârziere și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor enunțate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016 a fost admis apelul declarat de către SRL „Unident-As”, casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care se admite pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și s-a încasat de la IMSP Spitalul raional Hîncești în beneficiul SRL „Unident-As” suma de 6033,6 lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 472,5 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea datoriei și penalității de întârziere a fost menținută.

În susținerea soluției sale, instanța de apel și-a întemeiat concluzia pe prevederile art. 572 alin. (1) și (2), 617 alin.(5), 617 alin. (5), 624 alin. (5) și 737 Codul civil și a stabilit că la 21 iulie 2014, SRL „Unident-As” a încheiat cu IMSP Spitalului raional Hîncești contractul de achiziționare a bunurilor cu nr. 02/4390/14, prin care reclamantul se obliga să înstrăineze bunuri, iar pîrîtul să preia bunurile achiziționate și să achite în termen contravaloarea acestora.

La data de 22 septembrie 2014 reclamantul a predat conform facturii fiscale seria DV 5765861 bunuri în sumă de 143176,70 lei, iar pârâtul le-a preluat, aplicând semnătura și ștampila pe factură.

Conform pct. 3.4 al contractului încheiat, pârâtul urma să achite în termen de 30 de zile după livrare bunurile, adică până la data de 23 octombrie 2014, însă contrar obligațiilor contractuale asumate, pîrîtul nu a achitat în termen suma datorată.

La data de 27 aprilie 2015, reclamantul a remis în adresa pârâtului o pretenție, prin care a somat pârâtul despre necesitatea remedierii încălcării prevederilor contractuale prin achitarea sumei de 143176,70 lei, în termen de 10 zile.

Pârâtul a recepționat pretenția la 30 aprilie 2015, însă până la înaintarea acțiunii în instanță nu a achitat datoria restantă în sumă de 6 000 lei.

Contractul încheiat la punctul 8.9 prevede, că în cazul neachitării în termen a mărfurilor achiziționate, cumpărătorul se obligă să achite o penalitate în valoare de

0,1 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 5% din suma totală a contractului.

Astfel a solicitat reclamanta/apelanta SRL „Unident-As” încasarea de la IMSP Spitalului raional Hîncești a datoriei în sumă de 6 000 lei, a penalității în sumă de 1 080 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 6 033,66 lei.

Totodată, instanța de apel a stabilit că după înaintarea acțiunii, la data de 12 februarie 2016, pârâtul IMSP Spitalului raional Hîncești a achitat integral datoria contractuală.

În acest context, instanța de apel a concluzionat că prima instanță just a stabilit că pretenția reclamantei SRL „Unident-As” privind încasarea datoriei este neîntemeiată, or aceasta a fost achitată integral până la data emiterii hotărârii primei instanțe, fapt confirmat în ședință și de către reprezentantul reclamantei, care în explicații a solicitat admiterea acțiunii doar în partea încasării penalității, dobânzii și a taxei de stat, cerințe repetate și în cererea de apel.

La fel, instanța de apel a conchis că este corectă soluția primei instanțe cu referire la respingerea pretenției de încasare a penalității în mărime de 1 080 lei, deoarece IMSP Spitalul raional Hîncești nu urmează să plătească penalitatea.

Însă, instanța de apel ținând cont de faptul că totuși IMSP Spitalul raional Hîncești nu și-a executat la timp obligațiile contractuale și în temeiul art. 619 Codul civil, și că dobânda de întârziere reprezintă o modalitate de despăgubire pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a considerat întemeiată pretenția SRL „Unident-As” cu privire la încasarea de la IMSP Spitalul raional Hîncești a dobânzii de întârziere în sumă de 6 033,66 lei.

La data de 12 aprilie 2017, Instituția Medico Sanitară Publică Spitalul raional Hîncești a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul, Instituția Medico Sanitară Publică Spitalul raional Hîncești, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a încălcat normele de drept material și procedural.

Menționează că instanța de apel a examinat pricina în absența lor, citația pentru ședința de judecată din 23 noiembrie 2016 a fost recepționată la data de 24 noiembrie 2016.

Indică că nu poartă vină în neachitarea la timp a datoriei, deoarece conform contractului de finanțare a proiectului investițional din fondul de dezvoltare și modernizare a prestatorilor publici de servicii medicale nr. 11-14/64 din 24 decembrie 2013, în calitate de investitor la acest proiect a fost Compania Națională de Asigurări în Medicină cu suma de 270500 lei și 56000 lei alte surse. Valoarea totală a contractului dat constituie – 326500 lei.

IMSP Spitalul raional Hîncești a fost doar în calitate de inițiator a tenderului, conform COP nr. 4390-0p/14, a deciziei grupului de lucru a IMSP Spitalul raional Hîncești din 14 iulie 2014, în care a participat și compania SRL „Unident-As”. În urma tenderului SRL „Unident-As” a câștigat poziția pentru achiziționarea aparatelor de stomatologie, instrumente și dispozitive dentare și de subspecialitate;

cod CPV – 33126000 – 9 și IMSP Spitalul raional Hîncești a încheiat cu ei contractul nr. 02/4390/14 din 21 iulie 2014 în sumă de 143176,70 lei. Valoarea totală a contractelor de achiziții publice pe acest contract, pentru că CNAM a transferat pe contul spitalului suma incompletă de doar 239741,14 lei, conform ordinului de plată nr. 14090 din 31 decembrie 2014.

Mai indică că IMSP Spitalul raional Hîncești este o organizație bugetară și prin urmare mijloacele financiare sunt folosite strict după destinație în conformitate cu planul de buget strict.

La data de 15 iunie 2017, SRL „Unident-As” a depus referință prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibil a recursului declarat de IMSP Spitalul raional Hîncești.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei rezultă că prin scrisoarea din 02 martie 2017 Curtea de Apel Chișinău a expediat părților, inclusiv recurentului, copia deciziei motivate din 23 noiembrie 2016, iar la 12 aprilie 2017 IMSP Spitalul raional Hîncești a depus cererea de recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de IMSP Spitalul raional Hîncești nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Este neîntemeiat și nu poate fi reținut argumentul invocat în recurs precum că, instanța de apel a emis o decizie contrar circumstanțelor pricinii și cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Astfel, instanța de recurs notează că, IMSP Spitalul raional Hîncești nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept

procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către IMSP Spitalul raional Hîncești ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Instituția Medico Sanitară Publică Spitalul raional Hîncești.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru